

IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU ROK C

Łk 15, 1-3.11-32

P

an z wa-mi. I z duchem two- im. Słowa Ewange-

li- i według święte-go Łukasza. Chwa-ła Tobie, Panie.

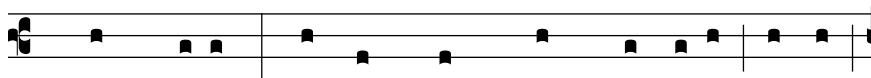
W owym czasie: przybli-ża-li się do Je-zu-sa wszyscy celni-

cy i grzeszni-cy, a-by Go słu-chać. Na to szemra-li

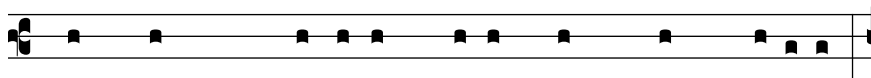
fa-ry-ze- usze i ucze-ni w Piśmie, mówiąc: «Ten przyj-

mu-je grzeszni-ków i jada z ni-mi Opowiedział im

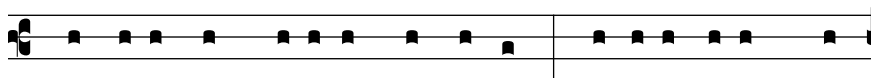
wtedy nas-tępu-ją-ca przypowieść: «Pewien człowiek miał

dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze,

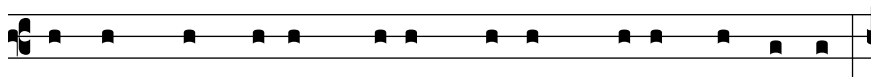
daj mi część własności, która na mnie przypada.

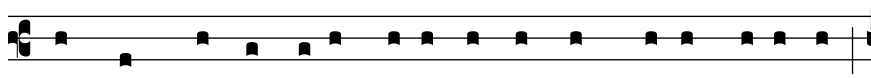
Podzielił więc majątek między nich. Niedługo po-tem młod-

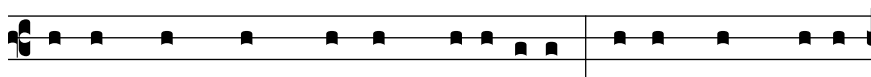
szy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w da-leką stronę

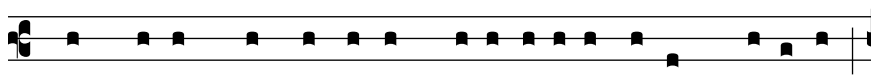
i tam roztrwo-nił swo-ją własność, ży-jąc rozrzutnie.

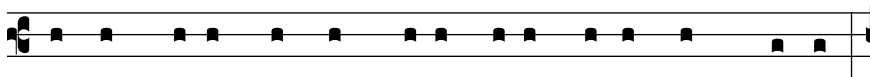
A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej kra- i- nie,

i on sam zaczął cierpieć niedosta-tek. Poszedł i przystał

na służbę do jedne-go z obywa-te-li owej kra- i- ny,

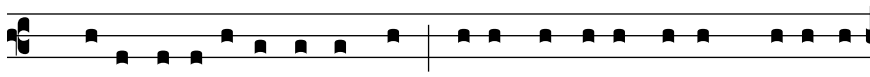
a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnie.

Pragnął on napęlić swój żołądek strąkami, który-

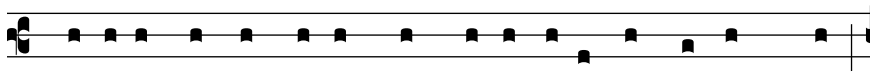
mi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał.

Wtedy zastanowił się i rzekł: „Iluż to najemników mojego

ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu przymieram głodem.

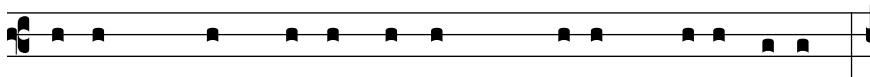
Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu

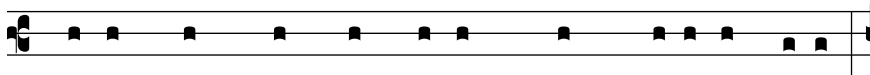
„Ojczy, zgrzeszyłem przeciw Niebu i względem ciebie

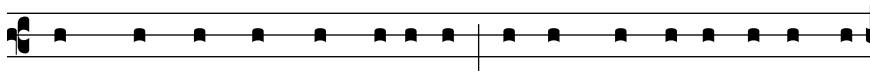
już nie jestem godzien nazywać się twoim synem:

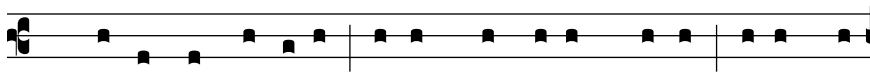
uczynić mnie choćby jednym z twoich najemników”.

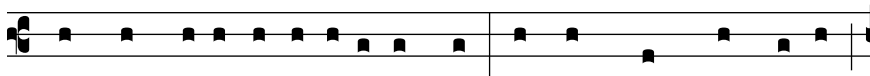
Zabrał się więc i poszedł do swojego ojca.

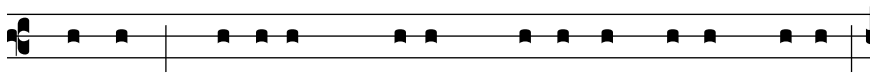
A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i

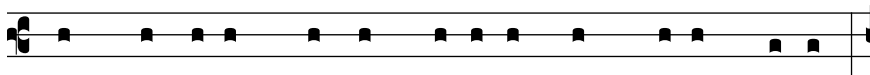
wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu

się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego:

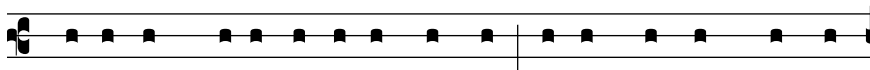
„Ojczy, zgrzeszyłem przeciw Niebu i wobec Ciebie,

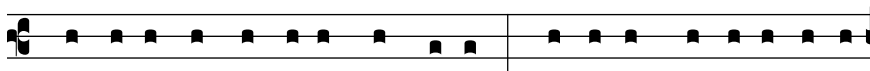
już nie jestem godzien nazywać się Twoim synem.

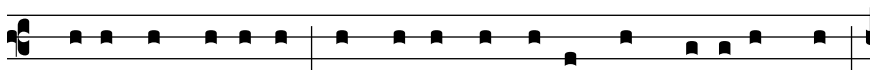
Lecz ojciec powiedział do swoich sług: „Przynieście szybko

naj-lepszą sza-tę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień

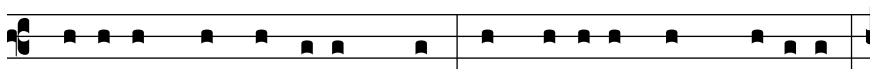
na rękę i sanda-ły na no-gi. Przyprowadźcie u-tuczo-ne

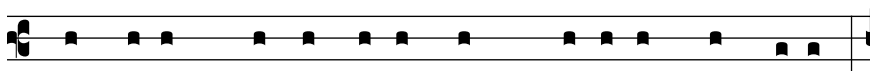
cie-łę i za-bijcie: będziemy ucztować i we-se-lić się,

ponieważ ten syn mój był umarły, a znów o-żył;

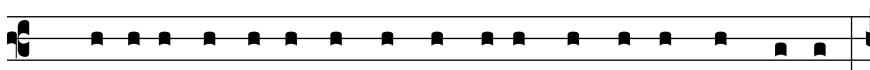
za-gi-nał, a odna-lazł się". I za-częli się we-se-lić.

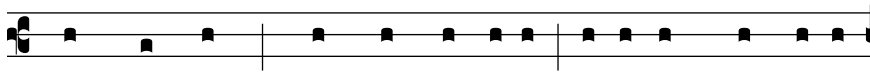
Tymcza-sem starszy je-go syn prze-bywał na po-lu.

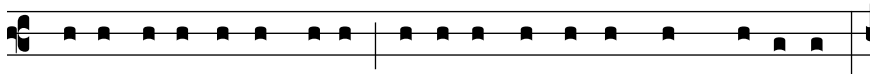
Gdy wra-cał i był blisko domu, usłyszał mu-zy-kę i tańce.

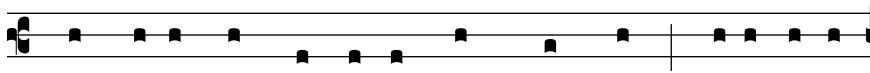
Przywo-łał jedne-go ze sług i py-tał go, co to ma znaczyć.

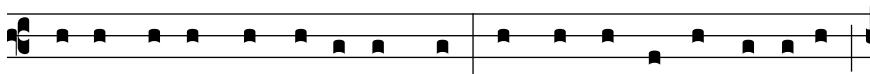
Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój ka-zał

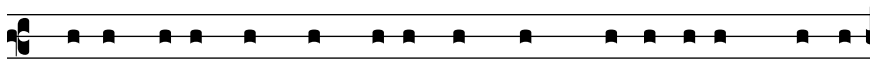
za-bić u-tuczo-ne cie-lę, ponieważ odzyskał go zdrowe-go”.

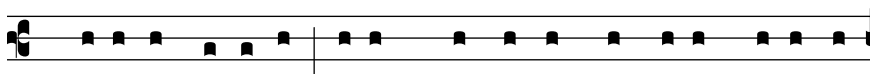
Rozgniewał się na to i nie chciał wejść; wtedy ojciec

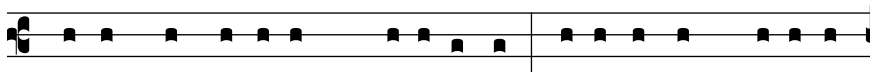
je-go wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu:

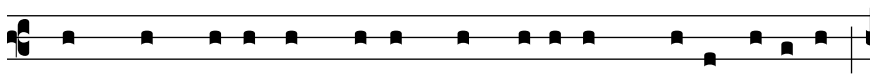
„O-to ty-le lat ci słu-żę i nie przekroczy-łem nigdy

two-je-go na-ka-zu; a-le mnie nigdy nie da-łeś ko-źlęcia,

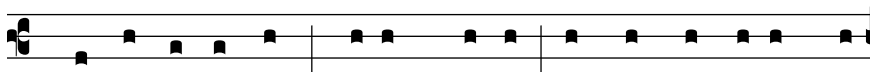
że-bym się za-bawił z przy-jaciółmi. Sko-ro jednak wró-cił-ten

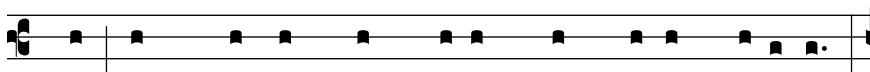
syn twój, któ-ry roztrwo-nił twój ma-ją-tek z nierządni-cami,

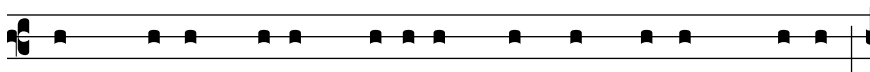
ka-za-łeś za-bić dla nie-go u-tuczo-ne cie-lę". Lecz on

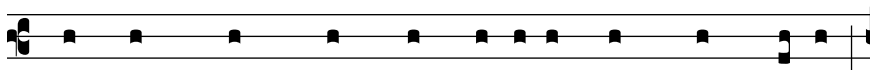
mu odpowiedział: „Mo-je dziecko, ty zawsze jesteś ze

mną i wszystko, co mo-je, do ciebie na-le-ży.

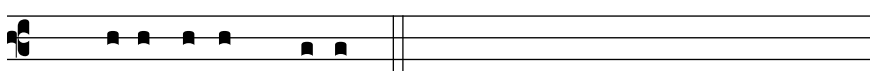
A trze-ba by-ło we-se-lić się i cieszyć z te-go,

że ten brat twój był umarły, a znów o-żył,

za-ginał, a odna-lazł się. O-to słowo Pańskie.

Chwa-ła Tobie, Chryste.